

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 80 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 3 D'ABRIL DE 1909 * * *

QUARESMA

EVANGELI DEL SISÉ
DIUMENGE DE QUARESMA
SANT MATEU, XVII. —

I com s'hagueren fet aprop de Jerusalem, qu'arribaren a Betfage; devora la montanya de les Oliveres, Jesús envià dos dels seus dexebles, dientlos: Anau a n-el poblet que veis de front: lo primer de tot hi trobareu una somera fermada i un aset amb ella; desfermaula i duisla'm; si qualcú vos diu res, responeu que'l Senyor en té fretura, i desseguida los vos dexará menar. Lo qual va esser axí, per que's cumplís la dita del profeta: Direu a la fíya de Sió: mira que ve a tú ton rey, ple de mansuetut, assegut demunt una somera i un aset, fíy de la qu'está avesada a n-el jou. Els dexebles hi anaren i feren talment los havia manat Jesús. Li dugeren la somera i l'aset, posaren demunt sos vestits per sella i le hi feren quaiçar. Moltíssima gent va estendre sos vestits pel camí mentres qu'altres tayaven branques dels arbres i n'omplien el camí, i les turbes qu'anaven davant i les qu'anaven derrera cridaven dient: Hossanna a n-el Fiy de David! Beneit sia'l qui ve en nom del Senyor! ¡Hossanna en les altures!

ACLARACIONS. Aquest fet admirable succeí el diumenge abans de la Pasqua, cinc dies abans de la Passió.—*Betfage*: está a la vessant oposada a la que mira a Jerusalem. Jesús pujava desde Jericó: i a la sortida de la ciutat, curá dos cegos qui seyen a la carretera i que, tan prompte recobraren la vista, el seguiren plens de fe.—*Lo primer de tot*: Jesús ho sabia per sa ciencia sobrenatural.—*Fíya de Sió*: aquesta expressió poètica vol dir tota la gent de Jerusalem: Sió es un dels quatre turons sobre que está assentada la capital del judaisme.—*Mansuetut*: El profeta Zacharías havia prenosticat que la reialesa humil i pacífica de Jesús no s'assemblaria a la pompa dels poderosos de la terra, sino que Ell en mitj de son triomf, apareixeria tot dolura i modestia.—*Branques*: per aquelles vessants abundaven les oliveres, el llorer y els fassers.—*Hossanna*: era la súplica que feien a n-el Deu d'Israel per que beneís el Messies, el Fiy de David que tant de temps feia qu'esperaven. Emperò'ls faritzeus no pogueren suportar que'l poble glorificás i confessás al Messies qui havia de venir, i en sa incredulitat i malícia que los vessava, digueren a Jesús: Mestre, feis callar als vostres dexebles. Mes, Jesús va respondre amb una magestat profètica: Per qué? Jo vos asseguro que si aqueis callassen, les pedres cridaríen per ells. Era l'hora, idò, de que Jesús rebés l'homenatge de vertader Rey d'Israel, per part dels jueus: homenatge que també rebrá no gaire després, de les metexes pedres. El dia en que per la por y la covardia se cusí la boca dels dexebles i se posi plom a sos peus, les roques del Calvari se xaparán: i el dia en que trets fora de Jerusalem per la persecució, els Apostols ja no predicarán a son Mestre, les pedres del temple i de tota la ciutat, caiguent bax dels cops de la milicia romana, donarán testimoni també de la missió, de la venjansa i de la justícia del Messies desconegut.— Aquell diumenge, emperò, l'entusiasme del poble vessava per alt i axò feya dir amb despit i aire a n-els fariseus: Veis com no adelantam res? Mirau com tothom corre derrera ell.

V. Q.—Inca.

JERUSALEM

Jerusalem augusta, sagrari del recort que tens la vida escrita dins la paraula Mort. Qui amb ánima quieta travessa tes murades, al evocar tes glories y tes dolors passades, aquí, dins el silenci de ton sublim recés, sent lo que no pot dirse, ni sentirá en-lloc més. Jerusalem sagrada, tan trista y abatuda! si fores la culpable, també fores volguda del Fill de Deu, y feres plorar sos ulls divins; un jorn ta llum vibrava d'hossannas argentins, mes, ay! prest s'enfosquia de l'ombra del Calvari...

Dins tu jo m'he amarada d'un aire solitari y he cullit per tes vies un bálsem de dolçor. Com fores batetjada amb sanc del Redemptor, sols de besar tes pedres hi sent sa gracia pulcra; mon cor, com una llantia roman al Sant Sepulcre: y l'ánima esmoguda, jamay t'ha d'oblidar, Jerusalem augusta, qu'així la fas plorar!

MARÍA ANTONIA SALVÁ.

(D'un pelegrinatge)

PASSÁ FENT BÉ

Un dia el poble's conmoqué en moviment de follia d'amor.

Baixava Ell de la montanya. Son cap estava humit per la roada del matí, com si tota la nit l'hagués passada en oració dins el tabernacle immens de la naturalesa dormida; sa vesta feya olor d'herbes silvestres y de flors del camp; y en sa faç hi descansava, la gracia y el perdó.

Quant entrá en el poble, passá per devant una caseta de pobres gents y la fimbria de sa vesta curá una veyeta que, arrufada en el

portal, cara a sol hi tremolava de febra. Y la bona dona partí derrera Ell.

Els conradors s'en anaven a n-el tros de terra y tot d'una qu'el veren, el seguiren.

Els obrers goitaven a la porta del taller y sense tornar a cercar ses eines, partiren ab Ell.

Els infants li corrien derrera, y devallava sobre sos fronts innocens una moixonía més dolça que les de sa mare.

Les dones s'encantaven escoltantlo y deixaven les feines de la casa...

—Veni a mí tots els qui teniu treballs, y jo us ajudaré. Demanau y vos donaré... cercau y trobareu...

Ses paraules eren més dolces que la mel, y tenien ressonancies d'eternitat y llambreis de llum infinita.

—Benaventurats els pobres d'esperit... y els de cor humil... y els qui ploren... y els afermegats de justicia... y els misericordiosos... y els de cor net.

Y aquelles ánimes netes, misericordiöses, en set de justicia, humils, y els pobres badocant l'acompanyaven, sentíen la realitat de la pluja de benaventuransa eterna.

—Jo som el camí, la veritat y la vida... Jo som vengut perque tengau vida abundosa... Y dient axò passava per un caminoy entre ametlers en flor...

Y hi havia malalts que gemegaven dins ses cambres, y se curaven sens veur-El. Y hi havia trists, que s'alegraven. Y hi havia desesperats que confiaven intensament.

Eixia d'Ell un poder que a tot posava remey.

De cop, comensava una historia:—Hi havia un homo que tenia dos fills...; y tothom l'escoltava.

—¿Nos voleu dir qui sou?,—li demanaven tots.

—Romaneu amb nosaltres,—els obrers.

—Teniu paraules de vida eterna,—els veys.

—No vos n'aneu, no vos n'aneu,—els infants.

Y, ab axò ja eren arribats a l'altre cantó del poble y s'en havia d'anar; y el cel immens soureya demunt la terra.

—Joestic sempre ab vosaltres, fins a la consumació dels sigles.

Y en la claretat de sa cara divina el conegueren. Y se ajonollaren per adorarlo...

Més ell ja s'en era anat. Y valdement no El vessen, El sentíen; y sabíen cert que no los deixaria may més.

BARTOMEU JOAN COLL, PVRE.

L'ORACIÓ

A l'Hort de les Olives
 Jesús feia oració;
 un àngel trist li porta
 el cálzer d'amargor.
 Quant Jesús vol tastarlo
 al cel hi ha gran tristor,
 s'entelen les estrelles
 i el vent fa un gemegor,
 les velles oliveres
 s'escriuen de dolor.
 Jesús mira'ls deixebles:
 un arbre'ls vetla el sò;
 de tan sol com se veia
 Jesús arrenca un plor.

Quant dormen les ovelles
 vigila el Bon pastor,
 mes lluen en la fosca
 els ulls de foc del llop.

ANTONI VIVER, PRE.

DE REGIONALISME

(Conclusió)

Se queixa Le Pe en el seu últim article de que'ls escriptors mallorquins no escriuen en mallorquí. Pareix qu'ell, com molts, només entenen per mallorquí el llenguatge que parla el poble, y no conceb en mallorquí un llenguatge elevat y literari diferent del vulgar, com el tenen el castellà y totes les altres llengües.—No es així, diu, com parlava sa nostra bona mare quant mos mostrava de fer es senyal de la Creu y a emborbollar es Pare-nostro.—Idò, com l'hi ensenyava? Nosaltres no hem sentit ningú que digués may: «Per sa senyal de sa santa creu...»

Vol suposar Le Pe que no més es a Mallorca que s'escriu diferent d'així com se parla. Mistral y En Verdaguer, ve a dir, escriuen en son llenguatge y els poetes d'aquí no hi escriuen. Ja hi va equivocat! Ni a cap endret de Catalunya se parla el català de l'Atlàntida, ni la llengua de Mistral, qu'ell l'ha refeta casi tota, es el provensal corrent que parla el poble, ni a Fray Luis de Leon, qu'es un clàssic del castellà, l'ha entès may cap pagès de la seva terra ni molts de ciutadans...

Lo qu'es que'ls nostros mallorquinistes no saben, conforme deurien, els mots triats de la nostra llengua, y voldrien que tots els qui escriuen ho fessen sempre com D. Pere d'A. Penya o com D. Gabriel Maura (q. D. t.), serse compendre que aquells eren escriptors populars y de costums, y per això parlaven com el poble. Y ells y tot, sobre tot En Maura, mudaven de tò quant escrivién poesia lírica.

Le Pe es partidari de que'l castellà siga ara y sempre la nostra llengua oficial, perque troba qu'es complicar massa les coses això de que cadascú parli la seva (y perque, encara que no hu diga, ni s'en deu esser temut, no estima tant la nostra llengua que la vulga soberana). També troba que no es necessari reconstruir les antigues nacionalitats espanyoles tal com nosaltres volem, perque diu qu'això seria substituir un centralisme tot sol

per uns quants, y que «lo que pod convenir a Girona, per exemple, no será bò per Alicante, Mallorca o qualsevol altre porció de lo que'n diriam nocionalitat catalana».

A n'això objectarem breument que a un país tan reduït com Suïssa, se parlen dues llengües oficials y no es un obsiacle a la perfecta intel·ligència de tots els cantons ni a l'admirable organització d'aquella república, tan diferent del desgavell que reina per tot a Espanya...; y que no veim cap inconvenient en que les corts catalanes votassen, sempre que convengués, lleis especials per Girona, per Alicante o per Mallorca...

Trobam molt ben pensat, ja ho crec!, això de que no s'ha de trencar entre nosaltres els lligams de la Religió.

UN SENZILL COMENTARI

Fa poch dies hem vist en la secció telegràfica dels diaris la següent lacònica notícia: «La cambra de Washigton ha votat la elevació de la província de Arizona a la categoria de Estat.»

Veusaquí unes poques paraules que nos demostren que no tots els pobles entenen les coses de la mateixa manera. En els Estats Units desseguida que's veu que una província o un territori s'ha fet apte per regirse a si mateix, se'l aixeca a la categoria d'Estat, y per consegüent se li concedeix una amplíssima autonomia, com tots els Estats que forman la gran Confederació Nort-Americana, sense que per això vegi ningú en perill l'unitat del país.

Aquí a Espanya, en cambi, de les regions se n'han fet províncies, y quant alguna d'aquestes vegentse capacitades per regirse y administrarse, ha volgut demanar l'autonomia, tots els polítics centralistes que tenen en ses mans desgraciadament el govern del país han posat el crit al cel y han vist perillar la «sacrosanta, la intangible unidad de la patria».

Allà en la gran República desde son primer president, fins al que ara acaba Mr. Roosevelt, s'han creat ciutats y Estats y ha crescut cada dia més el poder y la riquesa del país, y en cambi aquí el poder y riquesa que havíam tingut per cert més gran que'l que ara ells tenen, tothom sab a que ha vingut a parar: mentres ells han anat augmentat el territori, nosaltres l'hem anat perdent; mentres ells reben diariament milers de persones que allí acudeixen en busca de nova vida, en cambi d'aquí fugen milers també, per no morir de fam.

Sembla mentida que vegent exemples tan vius d'una política tan obertament oposada a la nostra, hi hagi qui s'atreveixi a parlar en les Corts d'Espanya d'estatisme, nacionalisme y regionalisme, com si fossin uns grans disbarats que haguessin d'acabar d'arruinar a la pobre Espanya.

Meditemla bé aquella breu notícia telegràfica y pensem en el passat d'aquell poble y del nostre; pensemhi bé que als Estats Units tot sovint les províncies son convertides en Estats autònoms, y a Espanya per volguer concedir a les províncies el dret de mancomunarse, que no es més que un petit comentament d'autonomia, ha estat a punt d'haverhi un conflicte, ha sortit el perill de l'unitat de la Patria, el separatisme y mil disbarats més y un dels principals cridaires y que ha mogut més fressa y que se retirava del Senat cada dia quan se discutia el projecte que conté les mancomunitats, es el que va firmar aquell vergonyós tractat de París, pel qual s'entrega tot un imperi a n'aquell país que tot

sovint concedeix l'autonomia a nous territoris.

Joseph Raurell.

De la «Gaceta Montanyesa»

LES CONFERENCIES DEL «CENTRE CATALÀ»

Diumenge passat acabá en aquella societat ciutadana la serie de conferencies sobre Regionalisme. Son estades totes elles concorregudíssimes y altament profitoses a la causa de la nostra Patria. El Regionalisme, la Solidaritat, el règimen federatiu, el mallorquinisme, el nacionalisme y l'espanyolisme ben entès son estats els temes desenvolupats respectivament pel Sr. Vicari General, D. Benet Pons, D. Lluís Martí, D. Llorens Riber y D. Miquel Ferrá, entre l'entusiasme y els aplausos de una distingida y nombrosa concurrencia de mallorquins y catalans.

El «Centre Català» está d'enhonorabona pel gran èxit de la seva iniciativa y nosaltres la li enviam molt sincera. Nos diuen que aquestes conferencies serán impreses per augmentar sa divulgació.

"L'ESPURNA"

Amb aquest nom s'es constituïda a Mallorca una societat patriòtica que dedicarà tots els seus esforços a la depuració del esperit mallorquí y a l'enlairament de les nostres coses. Tota la nostra joventut literaria y regionalista entre ella mols d'amics de CA-NOSTRA, forma en les seves llistes.

Se coneix que la bona llevar comensa a grellar. Lo que importa es que ningú qu'estimi la nostra terra deixi d'ajudar a n-aquesta obra que de tot cor aplaudim.

Cosas que passen

Ens acuen que per les afores de nostra població, devers el velodromo, s'aplega els diumenges una partida d'atletà a jugar. Però... ¿a n-e que juga? a bolla? a baldufa? lo més a teya com jugaven en temps nostro? ca... a res de tot això. Juguen assegudets en terra, o demunt una pedra, enrevoltant en Jordi y pegantli qualca set y mitx a ses orelles, qu'el me deixen fet una llástima.

Més... ¿per que hem de pianger en Jordi de les inclemencies que li puguen fer els atlots, quan per les tavernes, pels cassinos y per les societats, hi ha jovensans y homos granats, qu'en al pareixer tenen el cervell demunt el cap, y no li dexan part sana demunt el seu cos? Bò seria s'enterás el Sr. Governador de la província, que aquí, la sanc d'en Jordi, costa moltes fortunes, moltes llágrimes y molta miseria.

¡Quines històries y escenes més tristes se podríen contar, desenvolupades dins nostra ciutat a causa del malait joc!

* *

Diumenge passat a Madrid, Barcelona y altres capitals d'Espanya se fé una manifestació, per demostrar l'immoralitat del actual govern y personalment de son President D. Antoni Maura.

Apesar de que son organitzador en Sol y Ortega cridá a pendrerhi part a totes les minories y a moltes societats polítiques, uns per naps y altres per neps, son nombrosos els que s'es-cusaren d'assistirhi, resultant la manifestació migrada, malgrat el seu fi moralíssim. Això

prova que l'inmoralitat campa per tot arreu y que quant se tracta de darli una batalla, formal tothom amaga els braons.

Es evident, idò, qu'a Espanya no queda més moralitat que la den Sol y Ortega, en Soriano, en Giner de los Rios, els taverners y la gent del *trust*, que's gent de moralitat exemplar. Tot lo demés està corcat fins al moll dels ossos.

A Mallorca no sabem que ningú s'unís a la manifestació de la *moralitat*, en camí hi va haver moltes consciencies danyades en tota l'illa, no faltant una bona partida d'Inca, que telegrafiaren a n-en Maura, demostrantli respecte y admiració per sos actes.

Del Món

Mars de 1909.

16=El Governador de Balears, comensa la visita d'inspecció a tots els pobles.—A S. Sebastià un incendi destrueix varies cases y ocasiona víctimes (a. c. s.)—A un minari de Valencia s'hi troba una granada.—Els telegrafistes de París, acoiden fer vaga.

17=La «Gaceta de Madrid» publica una R. O. dictant disposicions acertadíssimes, sobre els cafés cantants.—La junta municipal de Barcelona enterra el celeberrim pressupost de cultura, que tant va donar que xerrar.—A n-el Senat s'hi promou forta getsara ab motiu de la dimissió del Sr. Sánchez Toca del seu càrrec de Comisari Regi del Canal d'Isabel II.

18=A Teherán reina gran excitació, ventse obligat el Sultá a dictar ordres enèrgiques.—A un carrer cèntric de Madrid s'hi mor de fam un pobre homo.—Se reben noves confuses de certs desordres a Cuba, que resulten no tenir cap importancia.

19=D. Joseph Sureda y Massanet, dona una conferencia sobre la tisis y el P. Guillem Vives, S. J. en dona una altra sobre'ls mèdis per solucionar els conflictes obrers. La primera es organisa per l'Asociació de la Premsa de Balears y la segona pel Círcol d'Obrers Catòlics de Palma.—A Barcelona s'acorda fer un homenatge a n-en Guimerá.—A Portugal s'hi senten trèmols de terra que no porten conseqüencies.

20=Els mallorquins que tenien por a n-els terratremols anunciats per aquest dia recobren la perduda tranquililitat en vista de que per aquesta vegada tot s'ha reduit a fer un poc de bulla.—El Batle de Palma publica un bando recordant les disposicions que retgenen sobre'l treball dels nins.—A Madrid un homo mata d'un tir a un policia.

21=Mossen Llorens Riber dona una esquisida conferencia en el «Centre Catalá» de Palma sobre Regionalisme, essent molt aplaudit.—Els federals de Barcelona s'apleguen per tractar de la formació d'un partit republicà únic.—Els lerruxistes tenien preparada una manifestació d'hostilitat al Govern qu'han de suspendre per falta de gent.—El Papa regala 5 milions de lires perque es reconstruïquen les iglesies de Messina y Reggio.—A Palma s'hi celebren carreres internacionals de bicicletes.

22=Queda resolt per una R. O. l'enfadós assumpto de l'admissió de la llauna.—El cadaver del Bisbe d'Osma, mort a Madrid, es traslladat a dit punt (a. c. s.)—Els socialistes de La Coruña celebren ab un apat l'aniversari de la *Commuue*.

23=Un vehí de Manacor intenta suicidarse sense resultat.—El conflicte entre Austria y Servia sembla que no du traces de resoldrersé per ara.—A Bilbao un incendi destrueix tot un grup de cases, causant grans pèrdues.—Diven que'l Govern de Portugal ha acordat concedir l'autonomia a les colonies portugueses.

24=Els empleats de Correus y Telégrafos a París, tornen a la feyna.—La Cambra dels Diputats, de Mejic, es destruïda per un incendi.—A Constantinopla s'insurreccionen les tribus árabes.

25=Mor a Madrid el mestre de música, D. Rupert Chapí (a. c. s.)—A n-el velodromo de Tirador de Palma s'hi celebren corregudes de bicicletes.—El militar, D. Antoni Torres, dona una conferencia sobre la *Teoria del tiro*, a n-el Centre Militar de Palma, y el R. P. Francesc Ferrer, Mercedari, diserta a n-el Cercle d'Obrers Catòlics sobre'l tema «La Virgen María, maravilla de lo sobrenatural».—Per tota Mallorca se senten fortes ventades que causen greus perjuis.—A Roma estalla una bomba que no fá víctimes, gracies a Deu.

26=A Santanyí s'hi comet un robo sacríleg.—Mor a Palma el distingit industrial, D. Francesc Muntaner (a. c. s.)—Es lletgit a n-el Congrés el projecte de reforma dels serveys de Correus y Telegrafos.—L'Infanta D.ª M.ª Teresa dona a llum un nin ab tota felicitat.

27=A Varsovia el riu Vístula sur de mare causant desgracies per llarc.—Per devés Marruecos sembla que la cosa no va encara bé del tot.—A Sohannisburg explota la màquina d'un vapor morint a consecuencia del fet, 70 persones (a. c. s.)

28=Nostro amic y colaborador, D. Miquel Ferrá, clou la serie de conferencies que sobre Regionalisme s'han donat an el Centre Catalá, ab un parlament qu'entusiasmá a n-el nombros públic que l'ascollá.—Les manifestacions qu'havia preparat en Sol y Ortega per protesta de l'inmoralitat del Govern, resulten un fracás tant a Madrid com a les altres parts y un triomf més per en Maura.—El molt lltre. Sr. D. Josep Miralles diserta an el Cercle d'Obrers Catòlics de Palma, sobre'l tema «El milagro de S. Jenaro y lo sobrenatural».—Bosnia y Hersegovina queden anexionades a Austria.—Eis Reys d'Espanya tornen a Madrid, després d'haver passat llarga temporada a Sevilla.

29=El trasatlàntic «Berenguer el Grande» arriba a Malaga ab grans averjes produïdes per una topada ab un vapor desconegut.—A Porto-Colóm naufragua un llaut.—Arriba a Palma una expedició de sabis genebrins.—A Costitx se suïcida un homo (a. c. s.)—El Rey d'Espanya se'n va a Irún.

30=Queda embarrancat a Almeria el vapor «Cataluña».—Comença a preocupar la salut pública de Mallorca, que deixa bastant que desitjar.—Se constituex a Palma una societat regionalista, que's diu l'Espurna.

31=El Rey d'Anglaterra visita al d'Espanya en el palau de Miramar ahont berenan al capvespre. Dn. Alfons li torna la visita a Biarritz ahont dina.—Crisis ministerial en l'Estat Portugués.—Noticien de l'Havana que se va declarar un violentíssim incendi en un depòsit del moll, quines flames se propagaren a alguns vapors que se trobaven en el port.—Se diu que'l Rey Pera de Servia ha oferit la corona al fill del Princep de Montenegro.—A Barcelona se produí un gran incendi en uns magatzems de cányom. G. á D. no hi ha hagut desgracies personals.—L'esposa de Dn. Carles de Borbón ha fet un donatiu de 5.000 pts. á la Confraria de Montserrat (Barcelona) per que'l repartesca entre'ls pobres.

Noves d'Inca

—Ahir feren la primera Comunió a nostra iglesia parroquial 64 nins y 75 nines, essent un dia de goig, de gaubansa y festa per tots ells, puis de cad'any se dona més importancia a n-aquest acte.

Durant aquesta y la setmana passada ja havien estat convenientement preparats ab los examens y uns exercissis espirituals que

los han donat els dignes sacerdots Mossen Antoni Ferragut y Mossen Miquel Llinás. Que los sia enhorabona!

—En la sessió que celebrá l'Ajuntament dimecres passat s'acordá que s'elevás a escritura pública, la que tenia ab D. Lloaxim Gelabert, referent a la compra dels solars adquirits per fer el Corté.

—També ha aprovat l'Ajuntament un nou perimetre per la plassa de la iglesia. Segons éll, la llínia dels pórticos edificats deu continuarse directament fins a n-el carrer de la Campana, y tenen que desapareixer les cases de ran de la torre, donantse la tirada de l'enfront de l'iglesia directament a dit carrer de la Campana.

Vet-aquí una millora qui nos agrada.

Amés de resultar axí una plassa magnífica, que prou la necessitam, la nostra torre quedará aislada, aparesquent més esbelta, decantantli les cases que s'hi aferren, que sempre hem considerat un mal pegat pel bon gust y ornato. Ja fa estona s'haurien d'haver llevat.

—Aont se fa una obra que per l'importancia que té els periodistes encara no ens havíem temut, es a n-el convent de les Filles de la misericordia, (Franciscanas) d'aquesta ciutat. S'hi edifica una capella que per la seva grandaria y forma es com una iglesieta, puis té uns 20 metres de llargaria ab 5 d'amplaria.

Son anats a visitarla y está prou adelantada. Les bastiments d'alt ja's son decantades, poguentse veure al descubert les voltes, que resulten esbeltes per la seva forma neta y ayrosa, embetumades de picadís de marès de Santanyí, com també els murs, aont ara s'está treballant.

Per aquestes obres, que representen bastant de caudal gastat, no sabem que les bones religioses hajen demanat un céntim a ningú, sortint tot de la seva suor y economia, poguentse colegir d'això, que no los faria flaca s'hi se presentaven donatius per adquirir retables, quadres y tantes coses ab que se pot enriquir la casa destinada al culto y a l'oració.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	80'00
Blat.	la cortera de 00'00 a	19'50
Xeixa id.	id. de 00'00 a	19'00
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	11'00
Ordi foraster.	id. a	10'00
Sivada.	id. a	09'00
Ídem forastera.	id. a	08'00
Faves cuitores.	id. a	20'00
Ídem ordinaries.	id. a	18'00
Ídem pel bestia.	id. a	17'50
Blat de les Indies	id. a	16'00
Siurons.	id. de 00'00 a	21'00
Fasols.	id. a	25'00
Monjetes de confit	id. a	45'00
Ídem blanques.	id. a	25'00
Figues seques	el quintá de 00'00 a	08'00
Safra	s'uns de 00'00 a	03'00
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'95
Ous	dotzena 00'00 a	12'00
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'55

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Dits... y fets

EL COVO DE LES COLS

Un passatjer entra en el tren en un departament ont hi ha dos viatgers. Un d'ells dorm. L'altre va despert y té al costat un gran covo de cols.

El passatjer.—Bones tardes, senyors.

El que va despert.—Bones tardes vos do Deu.

El que semblava dormir.—Benvençut sia.

El primer.—¿Me semblava que dormíes?

El segon.—¿Es a dir que't quexes perque me despert pera saludar aquest senyor? ¡No m'ho tornarás a dir més. (Tanca'ls ulls y torç el cap.)

El passatjer que entra, al que está despert.

—¿Me faria'l favor de treure aquest covo de cols?

—No, senyor.

—¿Com, que no?

—He dit que no senyor.

—Le hi dic perque van a venir dos senyors y falta lloc y els covos no deuen anar en el lloc de les persones.

—Ab axò vosté té raó.

—Doncs axí, no sé per qué vosté's nega a treure aquest covo. El posi a dalt si hi cap.

—No le hi vull posar.

—¿Per qué?

—Perque no'm dona la gana.

—Vaja, company, prou de bromes; ¿vol treure'l covo o no.

—No, senyor, no'l trec perque no'm dona la gana.

—¡Miri que crid al quefe de la estació!

—Tant se m'en dona; ja'l pot cridar que d'homo a homo res hi va.

—¿Que treu el covo o no?

—Sembla mentida que vos dugueu corbata.

—¿Y qué té que veure?

—Sí, senyor, que té que veure; perque que no entengui, ni tenga maneres, ni's fassi càrrec de lo que diven un trist jornalero del camp, encara podria passar. ¡Però un homo que porta corbata! Vosté sí que no es gens lletrut!

—Doncs m'en vaig a cridar al quefe.

—¡Ja, ja!

—¡Senyor quefe! ¡aquí! ¡fassi'l favor!

El quefe.—¿Qué se li ofereix? el tren va a sortir.

—Aquest homo que no vol treure d'aquí el covo de les cols.

El quefe.—Vaja, tregui'l covo, que aquí no hi pot anar.

—¿No hi pot anar?

—No, senyor.

—Doncs que no hi vagi, però lo qu'es jo no'l trec.

—Li faig avinent que som el quefe y en el tren jo man.

—¡Doncs tregui l'aigua de la locomotora, a veure qui mana!

—Miri que crid a la guardia-civil.

—¿Vol que la cridi jo? No tenc cap por ni a ells, ni a vosté; d'homo a homo no va res.

(El quefe treu el cap per la finestra y fa

senyes cridant.)

—¡Aquí! La Guardia-civil.

Venen els guardies y se'ls hi explica'l cas.

Guardia.—Tregui desseguida aquest covo d'aquí.

—No'm dona la gana.

L'altre guardia.—¿El treu o no?

—No'l trec.

El viatjer desesperat.—Però homo de Deu, per la Verge Santíssima, no sigui tan tossut, ¿per quina raó s'estima més anar a la presó que complauresnos? ¿Per qué no ha de treure el covo y s'acaba aquesta comedia?

—Perque no es meu, rediantre!

(Estupefacció general).

El quefe.—¿De qui es?

—D'aquest que dorm. ¡Ep! tú, ¿que dorms?

El que dorm.—Segons per lo que siga.

—Perque treguis el covo d'aquí.

—Ab molt de gust queden vostés complascuts.

(Treu el covo y el posa a dalt. El quefe rient):

—Y per que no ho va dir vosté de bell principi?

—Perque'l senyor no m'ho ha preguntat, perque aquests que porten corbata tenen menos gramática qu'un qualsevol. Lo primer de tot se diu: ¿de qui es aquest covo? Y al amo del covo se li diu: ¿Vol treure'l d'aquí? Però vostés tot ho arreglen manant. ¡A mí no'm mana ningú! ¡D'homo a homo res hi va!

—Bé, homo, bé.

—Vaja toqui'l pito y anem, que m'esperen a Navarces pera matar el porc. ¿Vol un cigarret? ¡¡Arri!!

Libreria

DEN MIQUEL DURÁN

Continuació del catàleg de les obres de pietat y Religió que sempre n'hi ha existència en aqueix Centre de bones propagandes.

Mes de Marzo. (Sardá y Salvany).—La Vara Florida. (del meteix autor.—Mes de Maig. (Costa)—Mes de María. (Ribas).—Mes de la Inmaculada. (Vengara Atúnez).—Mes del Cor de Jesús. (Torres y Bages).—Mes de Junio. (Sardá y Salvany).—Oficio Parvo de N. S. (distintes edicions).—Reclinatorio. (Segur)—Maná del cristiano. (P. Claret).—El meteix en catalá.—El Corazón Educado. (Casas y Abat)—Glorias de María. (San Alfonso M.ª de Ligor). Distintes edicions.—La Perla de las promesas. (Nou divendres del Cor de Jesús).—Esperanza a los que Lloran. (Marchal).—Tesoro divino. (Lavalle).—Comunión Frecuente. (Tordelespar).—Arco Iris de Paz. (Ulloa)—La Comunión es mi vida. (Lebón).—Documentos para tranquilizar las almas. (Quadrupani.—Mater Admirabilis. (Sardá y Salvany).—La Comunión es mi vida

(Lepon).—Manual Eucarístico. (Gracián).—Compendio Litúrgico.—Directorio del Sacerdote. (Valuy).—Las Letanías del Nombre de Jesús. (Martín S. J.).—Abandono de si mismo. (Causade) Jesucristo. Regla del Sacerdote. (Frassinetti).—Vida Divina y Camino Real. (P. Nieremberg).—Santa María Magdalena. (Lacordaire).—Suma espiritual. (Figuera).—Ejercicio de las Siete Palabras. (Les tres horas).—Ejercicio cotidiano.—Diferencia entre lo temporal y Eterno. (Nieremberg).—Lecturas piadosas. (P. Rodéles).—Del destierro de la patria. (Agustí.)

Seguirá.

INCA, MALLORCA, 1, INCA.

Imprenta de

“Ca-Nostra,”

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1—Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES

SASTRERIA Y CAMISERIA

LA CASA MEJOR SURTIDA,

LA MAS BARATA.

PRECIO FIJO

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrà a costar 10 centims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.